

Ingen bad om Ordet.

Ændringsforslagene, Nr. 9—15  
vedtoges uden Afstemning.

§ 14, saaledes ændret,  
vedtoges uden Afstemning.

Det Afsnit, som dernæst sattes til Behandling, var det *Socialministeriet* vedrørende, nemlig:

Lovforslagets § 15 samt § 26 I. B. 6.  
Betænkning Nr. 14.

Ingen bad om Ordet.

§ 15  
vedtoges uden Afstemning.

Det Afsnit, som dernæst sattes til Behandling, var det *Kirkeministeriet* vedrørende, nemlig:

Lovforslagets § 4 C.  
Lovforslagets § 20.  
Betænkning Nr. 20.  
Ændringsforslag Nr. 20 paa Udvalgets Liste.

Ingen bad om Ordet.

Ændringsforslag Nr. 20  
vedtoges uden Afstemning.

§ 20, saaledes ændret,  
vedtoges uden Afstemning.

Det Afsnit, som dernæst sattes til Behandling, var det *Undervisningsministeriet* vedrørende, nemlig:

Lovforslagets § 4 A. og B.  
Lovforslagets § 21 samt § 26 I. B. 12.  
Betænkning Nr. 21—34.  
Ændringsforslag Nr. 21—34 paa Udvalgets Liste.

**Prieme:** Uden for Betænkningen har nogle af mine Partifæller og jeg stillet et Ændringsforslag, som jeg gerne vil anbefale til Vedtagelse.

Finansudvalgets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen, gjorde nogle formelle Betragtninger gældende, da han

havde Ordet her. Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem, at efter min Opfattelse skal man være varsom med at gøre formelle Betragtninger gældende, naar man selv ikke alene ser bort fra det formelle, men ogsaa tager Ordet her paa en Maade, som er i Strid med Forretningsordenen.

Det er rigtigt, at der i Finansudvalget har været forhandlet om det paagældende Spørgsmaal, men da der ikke har foreligget nogen Indstilling fra Udvalget om Forfatterunderstøttelser, inden Sagen kom til anden Behandling, har mine Partifæller og jeg fundet det rigtigt at stille Ændringsforslaget. Dette er saavel reelt som formelt i Overensstemmelse med Forretningsordenen, og jeg kan ikke se, at det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen med nogen som helst Grund kan indvende noget som helst formelt eller reelt imod denne Fremgangsmaade. Det, at det ikke er almindeligt, synes jeg ikke er nogen væsentlig Anke. Der er desværre for Tiden saa meget, der ikke er almindeligt; jeg tror, jeg tør sige, at den Maade, Forfatteren Andersen-Nexø har optraadt paa, heller ikke er almindelig; jeg haaber ikke, at den skal blive det, og jeg haaber, at dette Forslags Forelæggelse vil bidrage hertil.

Der er, siden Forslaget var Genstand for Debat i Finansudvalget, sket forskellige Ting, som efter min Mening har bevirket, at det var nødvendigt at fremme Sagen. Det kan ikke være saaledes, at en Mand, der optræder, som Andersen-Nexø har gjort, en Mand, der for nylig har maattet se et af ham affattet og udgivet Skrift i Stockholm beslagnat paa Foranledning af den svenske Regering, modtager en Hædersgave paa den danske Finanslov. Jeg har set, at man fra forskellig Side har ventet, at denne Sag skulde give Anledning til en større Debat. Noget saadant har ikke været tilsigtet fra min eller de andre Forslagsstilleres Side. Jeg vilde finde det mest i Overensstemmelse med Folketingets Værdighed, hvis dette Forslag kunde blive vedtaget med saa ringe Debat som muligt. Sagen har jo allerede været Genstand for udførlig Debat i Pressen, og jeg finder det ret unødvendigt her fra Tingets Talerstol at gentage eller at citere alle de forskellige Udtryk, som Hr. Andersen-Nexø er fremkommet med, hvori han har smædet sit Land og den Nation, af hvis Midte han er udgaaet, og hvori han lever. Hvis virkelig Forholdene er saa ideelle i Rusland, som Hr. Andersen-Nexø mener at kunne sige, sammenlignet med Forholdene i Danmark, saa